

3. navadna nedelja C

Ne bodite žalostni, kajti veselje v Gospodu je vaša moč. (Neh 8,10)

Prvo berilo

Nehemija 8,2-4a.5-6.8-10

Tiste dni je dal duhovnik Ezra prinesiti knjigo postave pred zbor, pred moške in žene, in pred vse tiste, ki so ji mogli z razumevanjem prisluhniti. To je bilo prvi dan sedmega meseca. Na trgu pred Vodnimi vrati je bral iz nje od trenutka, ko se je zdanilo, do popoldneva, pred moškimi in ženami in pred tistimi, ki so mogli umeti. Ušesa vsega ljudstva so bila obrnjena h knjigi postave. Pismouk Ezra je stal na lesenem odru, ki so ga za to pripravili. Ko je Ezra, ki je stal višje od ljudstva, odprl knjigo pred očmi vsega ljudstva, je vse ljudstvo vstalo. Ezra je hvalil Gospoda, vélikega Boga, vse ljudstvo pa je s povzdignjenimi rokami odgovarjalo: "Amen! Amen!"

Pripognili so se ter poklonili Gospodu z obrazom do zemlje. Brali so iz knjige Božje postave po odstavkih in razlagali pomen, da so mogli razumeti, kar so brali. Tedaj so upravnik Nehemija, duhovnik ter pismouk Ezra in leviti, ki so poučevali ljudstvo, rekli vsemu ljudstvu: "Ta dan je svet Gospodu, vašemu Bogu. Ne žalujte in ne jokajte!" Vse ljudstvo je namreč jokalo, ko so slišali besede postave. Dalje jim je rekel: "Pojdite, nasitite se s tolstim mesom in se napijte sladkega vina. Pošljite delež tudi tistemu, ki nima nič pripravljenega. Kajti svet je ta dan našemu Gospodu. Ne bodite žalostni, kajti veselje v Gospodu je vaša moč."

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,12-14.27

Bratje in sestre, kakor je namreč telo eno in ima veliko udov, vsi telesni udje pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi s Kristusom. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega uda, ampak iz več udov.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak posamezni je njegov ud.

Evangelij

Luka 1,1-4; 4,14-21

Ker so že mnogi poskušali urediti poročilo o dogodkih, ki so se zgodili med nami, kakor so nam jih sporočili tisti, ki so bili od začetka očitvidci in služabniki

besede, sem sklenil tudi jaz, ko sem vse od začetka natančno poizvedel, tebi, spoštovani Teófil, vse po vrsti popisati, da spoznaš zanesljivost nauk, o katerih si bil poučen.

Tisti čas se je Jezus v móči Duha vrnil v Galilejo in glas o njem se je razširil po vsej okolici. Učil je po njihovih shodnicah in vsi so ga slavili. Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral, in podali so mu zvitek preroka Izaíja. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano: 'Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, naj oznanim jetnikom prostost in slepim, da spregledajo, da zatirane pustim na svobodo, da oznanim leto Gospodove milosti.' Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. In začel jim je govoriti: "Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali."

V razmislek

Večina izmed nas je verjetno že bila soočena z znanimi besedami: Jezus "ja", cerkev "ne". Mnogokrat razumemo Jezusovo sporočilo kot nekaj živega in dragocenega, medtem ko se pogosto zdi, da je cerkvena skupnost muzejski, neživljenjski relikv preteklega časa. Ljudje bežijo (ampak ne samo mlajši!) iz cerkve – nekateri hrupno, drugi pa prepogosto čisto po tihem in skoraj neopazno. Istočasno pa doživljamo razcvet različnih gibanj – od sekt, spiritualizma do ezoterike. Hrepenenje po nečem, kar presega materialno, omejeno in vidno in kar je polno življenja, je torej prisotno. Kdor je iskren, se mora vprašati – ali je bila Cerkev (in Cerkev je skupnost vseh krščenih, ne le maloštevilnih uradnikov!) vedno bolj slepa za skrbi in težave ljudi? Ali lahko ta skupnost cerkve še spremlja ljudi na njihovi življenjski poti? Ali so vzroki teh težav resnično v ljudeh, ki iščejo druge poti ali niso morda v cerkvi sami? Ali lahko ta cerkev ponovno osvoji svoje mesto v politiki in družbi? Ja, lahko. Vsekakor le pod pogojem, da se samokritično in iskreno vrne k osnovnemu Jezusovemu sporočilu, očiščenemu od vsega balasta, ki se je nakopičilo tekom stoletij. Osnovno sporočilo Jezusovega oznanjenja je prihod Božjega kraljestva. V Njem samem, v Njegovem ravnanju, v Njegovi osebi, je Božje kraljestvo že prisotno. Navkljub mnogim preprekam, se to Božje kraljestvo širi tiho, vendar vztrajno pri tistih ljudeh, ki si dovolijo, da jih Jezusovo sporočilo nagovori in potegne za seboj. Današnji evangelij nam pokaže vidna znamenja Božjega kraljestva, iz katerih je razvidno, da Bog vedno skrbi za človeka v celoti in ne samo za njegovo dušo. S tem postaneta vsaka odkrita verska drža in ravnanje politično in družbeno sprejemljiva.

*Poglavitna naloga te skupnosti je, da je naprej vidno znamenje Božje ljubezni. Ljubezen pomeni, da ljudi v osnovi sprejmemo takšne kot so in jim dovolimo, da so to, kar so – četudi nam je njihov način življenja in razmišljanja tuj. Nekoga brezpogojno in brez zadržkov vzljubiti in ga poskušati razumeti – to je Jezusov odnos, ki je najprej osnovan na sprejemanju in povabilu in šele kasneje na zahtevi. Brezpogojno sprejemanje ljudi je hkrati pogoj za zavzemanje za njihovo dobro in za človeško dostojanstvo ter človeške pravice (t.j. za osvoboditev od vsakršne nečlovečnosti), v kolikor to leži v okviru naših človeških zmožnosti. Vera in prihod Božjega kraljestva tako ne morejo biti zaprti za cerkvenimi zidovi. In kar **nam** ne uspe, bo ob zaključku sveta zaključil Bog.*

3. navadna nedelja C

Ne bodite žalostni, kajti veselje v Gospodu je vaša moč. (Neh 8,10)

Prvo berilo

Nehemija 8,2-4a.5-6.8-10

Tiste dni je dal duhovnik Ezra prinesiti knjigo postave pred zbor, pred moške in žene, in pred vse tiste, ki so ji mogli z razumevanjem prisluhniti. To je bilo prvi dan sedmega meseca. Na trgu pred Vodnimi vrati je bral iz nje od trenutka, ko se je zdanilo, do popoldneva, pred moškimi in ženami in pred tistimi, ki so mogli umeti. Ušesa vsega ljudstva so bila obrnjena h knjigi postave. Pismouk Ezra je stal na lesenem odru, ki so ga za to pripravili. Ko je Ezra, ki je stal višje od ljudstva, odprl knjigo pred očmi vsega ljudstva, je vse ljudstvo vstalo. Ezra je hvalil Gospoda, velikega Boga, vse ljudstvo pa je s povzdignjenimi rokami odgovarjalo: "Amen! Amen!"

Pripognili so se ter poklonili Gospodu z obrazom do zemlje. Brali so iz knjige Božje postave po odstavkih in razlagali pomen, da so mogli razumeti, kar so brali. Tedaj so upravnik Nehemija, duhovnik ter pismouk Ezra in leviti, ki so poučevali ljudstvo, rekli vsemu ljudstvu: "Ta dan je svet Gospodu, vašemu Bogu. Ne žalujte in ne jokajte!" Vse ljudstvo je namreč jokalo, ko so slišali besede postave. Dalje jim je rekel: "Pojdite, nasitite se s tolstim mesom in se napijte sladkega vina. Pošljite delež tudi tistemu, ki nima nič pripravljenega. Kajti svet je ta dan našemu Gospodu. Ne bodite žalostni, kajti veselje v Gospodu je vaša moč."

Drugo berilo

1 Korinčanom 12,12-30

Bratje in sestre, kakor je namreč telo eno in ima veliko udov, vsi telesni udje pa so eno telo, čeprav jih je veliko, tako je tudi s Kristusom. V enem Duhu smo bili namreč mi vsi krščeni v eno telo, naj bomo Judje ali Grki, sužnji ali svobodni, in vsi smo pili enega Duha. Tudi telo namreč ni sestavljeno iz enega uda, ampak iz več udov. Če bi noga rekla: "Ker nisem roka, ne spadam k telesu," vendarle spada k telesu. Če bi uho reklo: "Ker nisem oko, ne spadam k telesu," vendarle spada k telesu. Kje bi bil sluh, ko bi bilo vse telo oko? Kje bi bil vonj, ko bi bilo vse telo sluh? Tako pa je Bog vse posamezne ude razpostavil po telesu, kakor je hôtel. Ko bi bilo vse skupaj en sam ud, kje bi bilo telo? Tako pa je veliko udov, telo pa je eno. Ne more oko reči roki: "Ne potrebujem te," tudi ne glava nogam: "Ne potrebujem vas."

Še več, udje, ki se zdijo slabotnejši, so še bolj potrebni, in tistim, ki se nam zdijo manj vredni časti, izkazujemo še večje spoštovanje in z manj uglednimi še lepše ravnamo, medtem ko ugledni tega ne potrebujejo. Da, Bog je sestavil telo in skromnemu namenil več časti, da v telesu ne bi bilo razprtije, marveč bi udje enako skrbeli drug za drugega. Če en ud trpi, trpijo z njim vsi udje, če je en ud v časti, se z njim veselijo vsi.

Vi pa ste Kristusovo telo in vsak posamezni je njegov ud. Bog pa je v Cerkvi postavil najprej apostole, drugič preroke, tretjič učitelje; potem čudodelstva, potem milostne darove ozdravljanja, pomoči, vodenja in govorenja v raznovrstnih jezikih. So mar vsi apostoli? So vsi preroki? Vsi učitelji? Ali vsi delajo čudeže, ali imajo vsi milostne darove ozdravljanja? Ali vsi govorijo jezike? Jih vsi razlagajo?

Ker so že mnogi poskušali urediti poročilo o dogodkih, ki so se zgodili med nami, kakor so nam jih sporočili tisti, ki so bili od začetka očitvidci in služabniki besede, sem sklenil tudi jaz, ko sem vse od začetka natančno poizvedel, tebi, spoštovani Teófil, vse po vrsti popisati, da spoznaš zanesljivost naukov, o katerih si bil poučen. Tisti čas se je Jezus v môči Duha vrnil v Galilejo in glas o njem se je razširil po vsej okolici. Učil je po njihovih shodnicah in vsi so ga slavili. Prišel je v Nazaret, kjer je odraščal. V soboto je po svoji navadi šel v shodnico. Vstal je, da bi bral, in podali so mu zvitek preroka Izaíja. Odvil je zvitek in našel mesto, kjer je bilo zapisano: 'Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, naj oznamim jetnikom prostost in slepim, da spregledajo, da zatirane pustim na svobodo, da oznamim leto Gospodove milosti.' Nato je zvitek zvil, ga vrnil služabniku in sédel. Oči vseh v shodnici so bile uprte vanj. In začel jim je govoriti: "Danes se je to Pismo izpolnilo tako, kakor ste slišali."

V razmislek

*Večina izmed nas je verjetno že bila soočena z znanimi besedami: Jezus "ja", cerkev "ne". Mnogokrat razumemo Jezusovo sporočilo kot nekaj živega in dragocenega, medtem ko se pogosto zdi, da je cerkvena skupnost muzejski, neživljenjski relikv preteklega časa. Ljudje bežijo (ampak ne samo mlajši!) iz cerkve – nekateri hrupno, drugi pa prepogosto čisto po tihem in skoraj neopazno. Istočasno pa doživljamo razcvet različnih gibanj – od sekt, spiritualizma do ezoterike. Hrepenenje po nečem, kar presega materialno, omejeno in vidno in kar je polno življenja, je torej prisotno. Kdor je iskren, se mora vprašati – ali je bila Cerkev (in Cerkev je skupnost vseh krščenih, ne le maloštevilnih uradnikov!) vedno bolj slepa za skrbi in težave ljudi? Ali lahko ta skupnost cerkve še spremlja ljudi na njihovi življenjski poti? Ali so vzroki teh težav resnično v ljudeh, ki iščejo druge poti ali niso morda v cerkvi sami? Ali lahko ta cerkev ponovno osvoji svoje mesto v politiki in družbi? Ja, lahko. Vsekakor le pod pogojem, da se samokritično in iskreno vrne k osnovnemu Jezusovemu sporočilu, očiščenemu od vsega balasta, ki se je nakopičilo tekom stoletij. Osnovno sporočilo Jezusovega oznanjenja je prihod Božjega kraljestva. V Njem samem, v Njegovem ravnanju, v Njegovi osebi, je Božje kraljestvo že prisotno. Navkljub mnogim preprekam, se to Božje kraljestvo širi tiho, vendar vztrajno pri tistih ljudeh, ki si dovolijo, da jih Jezusovo sporočilo nagovori in potegne za seboj. Današnji evangelij nam pokaže vidna znamenja Božjega kraljestva, iz katerih je razvidno, da Bog vedno skrbi za človeka v celoti in ne samo za njegovo dušo. S tem postaneta vsaka odkrita verska drža in ravnanje politično in družbeno sprejemljiva. Poglavitna naloga te skupnosti je, da je naprej vidno znamenje Božje ljubezni. Ljubezen pomeni, da ljudi v osnovi sprejmemo takšne kot so in jim dovolimo, da so to, kar so – četudi nam je njihov način življenja in razmišljanja tuj. Nekoga brezpogojno in brez zadržkov vzljubiti in ga poskušati razumeti – to je Jezusov odnos, ki je najprej osnovan na sprejemanju in povabilu in šele kasneje na zahtevi. Brezpogojno sprejemanje ljudi je hkrati pogoj za zavzemanje za njihovo dobro in za človeško dostojanstvo ter človeške pravice (t.j. za osvoboditev od vsakršne nečlovečnosti), v kolikor to leži v okviru naših človeških zmožnosti. Vera in prihod Božjega kraljestva tako ne morejo biti zaprti za cerkvenimi zidovi. In kar **nam** ne uspe, bo ob zaključku sveta zaključil Bog.*